

ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Τὰ Ἑλληνικά μουσεῖα — εἰς ἑνὸς — ἔχουν ἓνα προσόν ποὺ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν τὰ ξένα, παρὰ μόνον ἂν καταβάλουν τεράστια ποσὰ καὶ πάλιν ἂν εὐρεθοῦν οἱ ἄνθρωποι ποὺ θὰ εἶνε διατεθειμένοι, ἐναντι χρημάτων καὶ μετὰ γρίλων κινδύνους, νὰ τὰ δωρήθωσι. Πλουτίζονται καθεὶς ὅσον μετὰ νέα εὐρήματα ἀπὸ τὸ ἀνεξάντλητον τοῦτο κοιμητήριον ἀρχαίων μαρμάρων, ποὺ εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ γῆ. Τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι πλουτίζονται καὶ ἀπὸ τὰ ὑπόγεια τῶν ἰδίων τῶν μουσείων καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τὰ ὑπόγεια τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν.

Κανεῖς δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῆ ποιοὶ θησαυροὶ εἶχαν συσσωρευθῆ εἰς αὐτὰ τὰ περίφημα ὑπόγεια καὶ εἰς πόσον πλούτον, ὥστε εἰς μίαν ἐκθεσίᾳ του ὁ σημερινὸς διευθυντὴς τοῦ μουσείου κ. Αἰεξάνδρος Φιλιππουπόπουλος νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἐπιφανῆ ἐπιθεσίν. Τοῦτο τὸ σφίγμα, ἢ ταῦτην τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ ὑπόγεια.

Ἀπὸ τὰ ἀποκείμενα αὐτὰ εἰς τὰ ὑπόγεια μάρμαρα, ἀπὸ τῶν 70 ἐξετέθησαν εἰς τὰς διαφόρους αἰθούσας τοῦ μουσείου, ὥστε ν' ἀξιῶσι τὸν κόπον νὰ κείμεν ἓνα γέρον μετὰ τοῦ κόσμου ποὺ ξυπνοῦν τὰ μάρμαρα καὶ ν' ἀκούσωμεν τῆς ἱστορίας, ποὺ ἀφηγούνται μετὰ τὴν δωρῆν των γλώσσων.

"Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ ἓνα σφίγματος τοῦ Θησεῦς καὶ τοῦ Μινωταύρου, ποὺ εὐρέθη πρὸ ἑβδομήκοντα ὄλων ἐτῶν εἰς τὸν χώρον ποὺ κατέχει ὁ ἅγιος Δημήτριος ὁ Κατηφόρης. Μαζὴ μετὰ τὸ σφίγμα εὐρέθησαν καὶ οἱ περίφημοι Κοσμηταί. Καὶ οἱ μὲν Κοσμηταὶ κατέχουν λαμπρὰν αἰθούσαν, ποὺ φέρει μάλιστα καὶ τὸ ὄνομα των. Τὸ σφίγμα ὅμως, ἄγνωστον διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν δρόμων τῶν ὑπογείων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνεσῆθη μόλις ἐσχάτως. Παριστά τὸν Θησεῖα φρονέοντα τὸν Μινωταύρον καὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ εἶνε ἀντίγραφον Ρωμαϊκῶν χρόνων, τοῦ περιήμου ἀριστουργήματος τοῦ Μύρωνος, ποὺ εὐρίσκειτο εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ κατέχει τὸ ἄριστον τοῦτο τὴν ἀξίωσιν εἶνε τὸ σφίγμα τῆς θεᾶς Περσέως καὶ ἐπὶ αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλληνιστικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἐπιμοναρχίαν ἀπὸ τῶν χρόνων τὰ τέλη τοῦ 4ου αἰ. π. κ. Ἡδὴ ἀπὸ τῆς 3ης αἰ. π. κ. τῶν λοιπῶν γλυπτῶν τοῦ ἑλληνιστικοῦ προερχομένων ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἀρχαιότητος εἰς τὸν 2ον αἰ. π. κ. ἄν εἶνε γνωστόν, δυσχερὲς καὶ τοιοῦτο τίνος γλύπτον εἶνε, ἀποκαλεῖται ὁμογενικὸν στόλισμα διὰ τὸ μουσεῖον καὶ προκαλεῖ ζωηροτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας.

"Ἄλλ' ἂς συνεχίσωμεν: Ἐξετέθησαν ἀκόμη εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ μουσείου ἀνασυνθένται ἀπὸ τὰ ὑπόγεια, τρεῖς μαρμάρων πλάσας, φέρουσαι ἀνάγλυφους παραστάσεις. Ἐξ αὐτῶν ἡ πρώτη ἀναπαριστᾷ σειληνοὺς, πατώντας ἐντὸς κάδων σφαυρίας. Ὄταν τὴν ἀντιοχρῆσιν κανεῖς, νομίζει δὲ βλέπει ἀναπαράστασιν τοῦ σημερινοῦ τρύγου, ἢ μᾶλλον τὸν τρύγον δωρῶς ἐγίνετο εἰς τὰ χωριά τῆς Ἀττικῆς, ποὺ παράγουσιν κρασί, ἄριν ὀλίγα ἀ-"

ἀνάγλυφους παραστάσεις. Ἐξ αὐτῶν ἡ πρώτη ἀναπαριστᾷ σειληνοὺς, πατώντας ἐντὸς κάδων σφαυρίας. Ὄταν τὴν ἀντιοχρῆσιν κανεῖς, νομίζει δὲ βλέπει ἀναπαράστασιν τοῦ σημερινοῦ τρύγου, ἢ μᾶλλον τὸν τρύγον δωρῶς ἐγίνετο εἰς τὰ χωριά τῆς Ἀττικῆς, ποὺ παράγουσιν κρασί, ἄριν ὀλίγα ἀ-

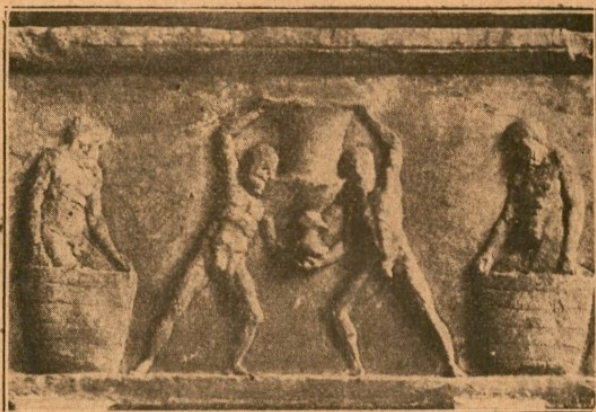

Ἡ χαλκὴ κεφαλὴ τῆς Περσέως.

κόμη χρόνια. Εἰς τὰς ἄλλας δύο πλάσας ἀναπαριστάνται, ἐπὶ τῆς πρώτης μὲν ὁ Διόνυσος πρὸ τοῦ βομποῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τελεῖται θυσία, ἐπὶ τῆς δευτέρας δὲ Πάνθηρον τρέχον.

Εἰς ἄλλας αἰθούσας ἐξετέθησαν, κολοσιαιῶς Κοῦρος, λίαν προηγμένης ἀρχαϊκῆς τέχνης, εὐρεθεῖς πρὸ ἐξηκονταετίας εἰς τὰ Μέγαρα — κοιμηθεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νήδυμον εἰς τὰ ὑπόγεια — μικρὰ κεφαλὴ τοῦ Πλάτωνος, τὴν ὁποῖαν ἀνεκάλυψεν — εἰς τὰ ὑπόγεια πάντως — ὁ Οὐγγυρὸς καθηγητὴς κ. Χέκελ, καὶ ἄλλα ἀκόμη μικροτέρας σημασίας.

Κοντὰ εἰς αὐτὰ ἐπήραν θέσεις καὶ διάφορα νεότερα εἱρημίδια, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε ἐπαρκῶς γνωστά εἰς τὸ κοινόν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνάγλυφον θαυμαστής τέχνης τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ, εὐρέθεν παρὰ τὸ Χαλάνδρι καὶ εἰς τὸ ὁποῖον παριστᾶται ὁ Διόνυσος κρατῶν κἀνθάρον καὶ θύρον, μικρὰ ἀνάγλυφος κεφαλὴ γυναικὸς ἀρίστης ἀρχαϊκῆς τέχνης, μαρμάρων ἀγαλμάτων παριστῶντων θάνατον, ὡς νέον ἐστεμμένον καὶ

Τὸ ἀνάγλυφον τῶν σειληνῶν.

Ἡ κεφαλὴ τῆς θεᾶς Ὑγιείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 Η ΞΕΝΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τὰ δύο ὁμοῦ διαμάντια τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου θ' ἀπομένουν δύο κεφαλαί: ἡ μαρμαρινὴ τῆς Τεγέας καὶ ἡ χαλκίνη τῆς ἐν Θράκῃ Περίνθου. Αἱ περιπέτειαι τῆς πρώτης εἶνε γνωσταί, ὥστε νὰ περιτεύῃ νὰ ἐπαναληφθοῦν. Χρειάζεται ὁμοῦ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐτοποθετήθη ἤδη παρὰ τοῦ διεθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν κ. Δημητριάδη, κατὰ τρόπον ἐντελῶς διάφορον ἢ πρῖν, καὶ ἐπὶ βάσει ἐκ μαύρου Βελγικοῦ μαρμάρου, οὕτως ὥστε τὸ γλυπτικὸν τοῦτο ἀριστοῦργημα τῆς ἀρχαιότητος, ἡ κεφαλὴ τῆς θεᾶς Ὑγιείας, καθαραισθεῖσα καὶ ἀπότῳ προσεκολλημένον πηλόν, ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἀπαράμιλλον ὠραιότητά της.

Ἡ κεφαλὴ τῆς Περίνθου εἶνε ἔργον τοῦ Γ' π. Χ. αἰῶνος καὶ ἐδωρήθη ἀπὸ τὸν ἀεμινήστον Ἀ. Σταμούλην εἰς τὸν μουσεῖον. Ποῖον θησαυρὸν προσοπεύει τὸ ἀριστοῦργημα τοῦτο; Ἀσφαλῶς, μόνον ὅσοι τὸ εἶδαν ἠμποροῦν νὰ φαντασθοῦν, ἢ μᾶλλον ἠμποροῦν νὰ ποῦν ἂν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκτιμηθῇ μὲ χρῆμα. Ἡ

ἐμπνευσμένη ἀρχαία τέχνη ἐδημοῦργησεν ἐπάνω εἰς τὸν χαλκὸν τὸν τύπον ἐκεῖνον τῆς ἀδρᾶς κολλοῆς, ποῦ εἰς αἰῶνας αἰῶνων θά λάμπῃ. Τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κυρίως ἡ κόμη, θά ἔδιδαν τὸ θέμα διὰ τὴν συγγραφὴν ὁλοκλήρου διβλίου, ποῦ θά ἦτο ἓνας ἀληθινὸς ἔμνος εἰς τὴν συμπετριάν καὶ εἰς τὴν γραμμὴν. Ὅπως δὴποτε, οἱ κομμοταὶ τῶν Ἀθηναίων, ποῦ ζητοῦν εἰς τὸ Παρίσι τὰς ἐμπνεύσεις καὶ τὰ πρότυπα τῶν καλλιτεχνικῶν τῶν δημιουργημάτων, ἄς μάθουν ὅτι εἰς τὴν χαλκίνην κεφαλὴν τῆς Περίνθου, ἠμποροῦν νὰ θροῦν τὸ μοντέλο διὰ τὴν ὀμοιωτέραν κομμωσιὴν τῆς γῆς.

Καὶ διὰ νὰ τεματίζωμεν, ἐπιφύλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθομεν, ἰδοὺ καὶ μία ἀκόμη ἀνακαλύψασθε ἑξ ἑσῶν αἰθουσῶν τοῦ μουσείου, ἀπὸ τῶν ἐπιπέτων, τὰ ὑπόγεια. Οἱ ἀπὸ τῶν ἀθηναίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοθῶν, ἀπὸ τῶν ἀλλοθῶν κ. κ. ἀπὸ τῶν ἀλλοθῶν κ. κ.

διεπίστωσαν, ἐξετάσαντες τὴν Αἰγυπτιακὴν συλλογὴν τοῦ μουσείου, τὴν προσερχομένην ἀπὸ δωρεᾶς τῶν δύο ἀεμινήστον ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενῶν Ροστόβιτς καὶ Δημητρίου, ὅτι περιέχει μοναδικὰ μνημεῖα, διὰ τὰ ὅποια θά ἐνηθύνοντο καὶ αὐτὰ τὰ Αἰγυπτιακὰ μουσεῖα ἂν τὰ εἶχαν!

Χρειάζοντα τάχα σχόλια; Ἀσφαλῶς ὄχι. Πρέπει ὁμοῦ, ἀντιθέτως, νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ συλλογαὶ αὐταὶ παρατεταμέναι εἰς δύο μικρὰς αἰθούσας, ἐπεριέμεναν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν ταξινόμησιν.

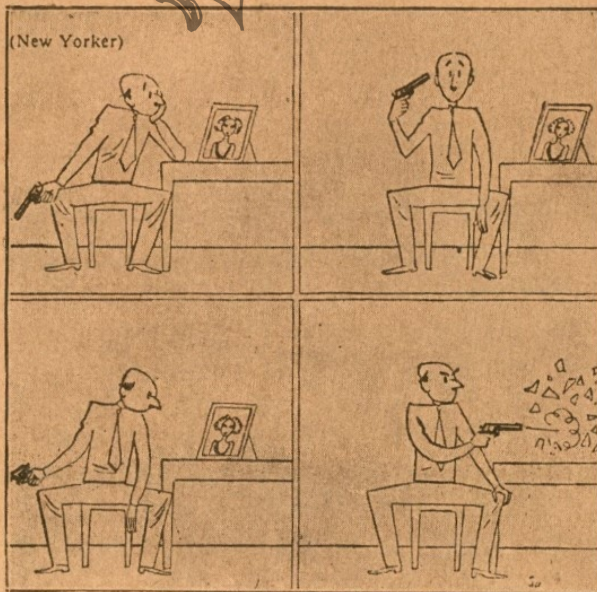
A.

Ο ΟΙΚΟΣ Ἄννα Παύλη, Ἔργο 18κ. Ζηταὶ μινεκέυ. 340B

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἰωάν. Ἐμπνευστικῶν, τῶς ἐπιθεωρητοῦ - τμηματάρχου Ἀνταλλάγης, ἐκτελεστὴ μεταφράσεως πῶτος φῶσεως. Ἐπι. Μπανδῆ 20:9. 3. 381

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ μεγάλης 12ετοῦς παιδὸς καὶ ἐκπαιδευτοῦ ἐκπαιδευτοῦ, Ζηταὶ θέσιν παρὰ δικηγόρου ἢ ἐταιρεία. Ἀναλαμβάνει καὶ ἐπιθεωρεῖ ἐπιπέτων κλπ. μὲ μικρὰ μνημεῖα ἀπὸ τῶν ἀλλοθῶν. Γράφεται: Γ. Γεωργίου, Ἔργο 346

ΓΙΑΤΙ ΕΓΩ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΥΤΗ;

Ἡ δευτέρα καὶ ὀρθότερα σκέψις τοῦ παρ' ὀλίγον αὐτόχειρος.